Wychodzi raz w tygodniu. Opłata pocztowa uiszczona gotówką.

ROK XXI. Kraków 29 stycznia 1938 Numer 4.

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEN KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ

Cena abonamentu:

Abonament kwartalny	4 zł
„ półroczny	8 zł
„ roczny	16 zł

Prenumeratę i ogłoszenia przyjmują wszystkie biura dzienników i ogłoszeń

Godziny urzędowe Redakcji od 6 do 7 wiecz. Rękopisów Redakcja nie zwraca.

Redakcja i administr. Kraków, Grodzka 40. Telefon Nr. 132-67

Konto P. K. O. Nr. 400.342.

Ogłoszenia:

Wiersz milim. 1 szp. na okładce	40 groszy
Wiersz milim. 1 szp. na I str. okładki	60 groszy
Wiersz milim. 1 szp. w tekście	60 groszy

Cała strona okładki Zł 200 Pół strony okładki Zł 100 Ćwierć strony Zł 50 Ósma strony Zł 25

Cała strona w tekście Zł 450, Pół strony Zł 230 Ćwierć strony Zł 120 Jedna ósma strony Zł 60

BILANS

Komunalnej Kasy Oszczędności

Powiatu Krakowskiego w Krakowie, ul. Pijarska 1

wraz z Oddziałami w KRYNICY i WIELICZCE

za rok 1937.

STAN CZYNNY:

	Złotych:
Kasa i sumy do dyspozycji	2.093.309.45
Kupony	133.562.34
Waluty obce	1.014.95
Papiery wartościowe	5.352.376.12
Banki i K. K. O. nostro	4.436.952.43
Weksle zdyskontowane	361.560.40
Pożyczki wekslowe	11.482.219.40
Weksle protestowane	499.731.69
Rachunki bieżące otwartego kredytu	975.892.—
Pożyczki terminowe na zastaw	97.820.20
Pożyczki na skrypty dłużne	801.334.50
Pożyczki hipoteczne	8.852.640.29
Należności skonwertowane (Bank Akcept.)	3.095.263.02
Nieruchomości	1.591.394.70
Ruchomości	149.346.86
Różne	161.291.89
Sumy przechodnie	24.357.76
	40.110.068.—
Depozyty	3.811.044.55
Inkaso	223.465.54
Pokrycie funduszu emeryt.	1.806.887.25
	45.951.465.34

STAN BIERNY:

	Złotych:
Kapitał Zakładowy	100.000.—
Fundusz zasobowy	2.630.553.55
Fundusze specjalne	84.267.33
Fundusz wyrównawczy	900.738.77
Fundusz amortyz. nieruch.	67.772.65
Wkłady oszczędnościowe	33.422.129.52
Rachunki bieżące	1.699.485.57
Salda kredytowe rachunków otwartego kredytu	45.874.—
Zobowiązania inkasowe	8.944.11
Banki i K. K. O. loro	181.110.—
Zobowiązania hipoteczne	180.000.—
Różne	285.119.35
Sumy przechodnie	170.342.40
Nadwyżka za rok sprawozdawczy	333.730.65
	40.110.068.—
Różni za depozyty	3.811.044.55
Różni za inkaso	223.465.54
Fundusz emerytalny	1.806.887.25
	45.951.465.34

Kraków, dnia 9 stycznia 1938 r.

Komunalna Kasa Oszczędności
Powiatu Krakowskiego
w Krakowie

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ.

Rok XXI | Kraków, dnia 29 stycznia 1938 | Nr. 4.

Echa tygodnia.

Na posiedzeniu sejmowej komisji budżetowej w dyskusji nad budżetem Min. Spraw Wewnętrznych wygłosił p. premier Składkowski dłuższe przemówienie, które odbiło się bardzo szerokim echem w całym społeczeństwie. Kupiectwo żydowskie zainteresował w szczególności ten ustęp przemówienia, w którym p. premier poruszył palące zagadnienie antysemityzmu gospodarczego. Temu też ustępowi poświęcimy kilka słów uwagi, odstępując z konieczności od omówienia innych, z gospodarczym punktem widzenia słabo tylko związanych momentów.

Pan premier powiedział:

„...naród polski winien w sobie wzbudzić wysoką świadomość, że od jego stosunku do mniejszości narodowych zależą w znacznym stopniu losy Polski. Naród polski powinien uważać, ażeby w przejawach jego zewnętrznych do mniejszości stosunek był zawsze godny tradycji i godny wielkiego ducha tego narodu.

(Głosy: Słusznie).

Dlatego wszelkiego rodzaju objawy nienawiści czy zniecierpliwienia ze strony narodu polskiego do mniejszości uważam, że są ciężkim błędem, który wcześniej czy później na Polsce zemścić się musi.

(Głosy: bardzo słusznie).

Uważam, że niegodne jest narodu polskiego, jako większości narodowej, świadomej swej roli w państwie, wszelkiego rodzaju nie dające się pomieścić w porządku prawnym nawoływania do zgniecenia lub utrudniania życia mniejszości, bo przecież musimy żyć razem i wszelkiego rodzaju nawoływania i odruchy niecierpliwości zemszczą się na współżyciu, na zwartości Polski.

Tak samo błędem jest domaganie się specjalnych praw dla większości narodowej polskiej, bo przecież dowodzi to braku zaufania we własne siły. To jest błąd kardynalny, który musi zemścić się na psychice narodu!

Takie ujęcie sprawy godne jest rzeczywiście człowieka kulturalnego i odpowiedzialnego za los państwa. Uważamy jednakowoż, że dalsze ustępy mowy p. premiera, naszym zdaniem, nie dadzą się pogodzić z ustępami poprzednio cytowanymi. Pozwolimy sobie dla dokładności i pełności obrazu zacytować także punkt widzenia pana premiera na zagadnienie żydowskie:

Konflikty sprawy żydowskiej w ostatnim roku nasiliły się i rzeczywiście doprowadziły do szeregu objawów, które rząd uważając, że każdy obywatel w Polsce ma prawo do spokojnego życia, traktuje jako przejawy zwykłego barbarzyństwa, które tępi, tępił i będzie tępił zawsze, dopóki będzie mu drogi spokój i sprawiedliwość w Polsce.

Z drugiej jednak strony ja widzę u Żydów pewną niechęć spojrzenia prawdzie w oczy.

Zachodzą w Polsce przemiany społeczne i ekonomiczne, które dokonywałyby się również, gdyby Żydów nie było w Polsce. To znaczy podwyższenie poziomu życia chłopstwa polskiego drogą przejścia do miast i te wyższe watości ekonomiczne muszą być nie tylko nie powstrzymywane przez rząd polski, ale popierane, bo to są wartości wyższe ekonomiczne narodu polskiego. Dlatego Żydzi muszą zrozumieć tę sytuację, muszą zrozumieć, że walka ekonomiczna z nimi nie jest naruszeniem ich praw. ani też nie jest atakowaniem ich, jako obywateli państwa.

Że ludność żydowska nie może zrozumieć, iż ona, która przecież od dziesiątków lat nawoływała w swych pismach o podniesienie poziomu życia Żydów i dbała o to, żeby życie ekonomiczne Żydów szło mocniejszym tempem, że ludność żydowska jest zadrażniona tymi samymi momentami, odbywającymi się w społeczeństwie polskim, to mamy dowód w tym, że jest szereg niepożądanych objawów mieszania się Żydów spoza państwa polskiego, do naszych wewnętrznych trudności ekonomicznych i społecznych.

Ustalmy pewne prawdy, które wydają się nam być bezspornymi. Otóż sądzimy, że przypisywanie Żydom niechęci z powodu procesu przenikania chłopstwa do miast polega na jakimś nieporozumieniu. — Kto czytuje uważnie czasopisma żydowskie w Polsce, ten łatwo stwierdzi, że Żydzi od wielu lat uważają wychodźtwo chłopstwa do miast za konieczność i to wcale nie konieczność polityczną lub spowodowaną momentami antysemickimi, lecz za konieczność przede wszystkim gospodarczą i społeczną. — Jest bowiem rzeczą jasną, że tak jak ludność żydowska znalazła w okresie powojennym zamknięte ujścia emigracyjne, tak i ludność wiejska, która zawsze dawała poważny odsetek emigrantów, walczy obecnie z trudnościami natury emigracyjnej. Z drugiej strony jednak stopa rozrodczości na wsi jest bardzo wielka a możliwości wchłonięcia przyrostu naturalnego przez wieś są niezwykle ograniczone wobec przysłowiowej pauperyzacji ludności wiejskiej. Dokąd ma zatym kierować się cała ta nadwyżka ludności wiejskiej, która nie może znaleźć zatrudnienia przy warsztacie rolnym i nie może emigrować zagranicę? Jedynym ujściem dla tej nadwyżki jest miasto i ono musi dać zatrudnienie bezrobotnej ludności wiejskiej. Czy jednak w chwili obecnej miasta polskie są przygotowane na wchłonięcie przybyszów ze wsi? Z całą pewnością nie. Miasta polskie przeżywają bowiem same ciężkie czasy, których znamieniem jest pokaźna liczba bezrobotnych. Miasta sa-

nie walczą z trudnością zatrudnienia licznego przyrostu naturalnego ludności miejskiej, która przecież także — a może nawet w większej mierze, niż to ma miejsce u ludności wiejskiej — dotknięta jest ograniczeniami imigracyjnymi. Na to, ażeby miasta powiększyły swą chłonność i dla swej ludności i dla wsi — muszą one być odpowiednio rozbudowane. Rozbudowę miast w sensie pomnożenia warsztatów pracy, w sensie uruchomienia większej ilości fabryk, kopalń, warsztatow rzemieślniczych, zakładów handlowych, biur ect, rozumiemy tylko w ten sposóbb że stworzone zostaną naturalne, a nie sztuczne warunki, w których będzie się mogła rozwijać przedsiębiorczość gospodarcza. Kierownicy naszej polityki gospodarczej winni sobie nareszcie uświadomić, że rozbudowa możliwości absorbcyjnych miast polskich nie będzie osiągnięta przez mnożenie biurek urzędniczych, przez rozwój etatyzmu i protekcji w życiu gospodarczym, lecz przez zapewnienie życiu gospodarczemu maksimum wolności i inicjatywy prywatnej. Skoro dowiedzionym zostało, że każda nowa impreza etatystyczna czy protekcjonistyczna, każda nowa ingerencja państwa, która powoduje perturbacje w sferze zjawisk prywatno - gospodarczych prowadzi do zmniejszenia produkcji i obrotów gospodarczych, prowadzi do wykoszlawienia całego naszego oblicza gospodarczego i do zurzędniczenia kraju — to jasnym jest, że każde dalsze posunięcie w tym kierunku osłabia gospodarczo miasta i w prostej linii bije w przyszłość chłopa polskiego.

Siostrzycą etatyzmu jest antysemityzm gospodarczy. Poczynania naszych antysemitów zmierzają do gospodarczego zniszczenia ludności żydowskiej, kóra jest w przygniatającej większości ludnością miast. Powiedzieliśmy już, że polityka mnożenia biurek urzędniczych nie ułatwi chłopu penetracji do miasta. Żydzi nie są zatrudniani w administracji publicznej. Stanowią oni trzon wolnej strefy w gospodarstwie społecznym, tej wolnej strefy, w której jedynie mieszczą się jeszcze możliwości zatrudnienia chłopa.

Antysemityzm gospodarczy, uderzając w Żydów, uderza więc tym samym w możliwości zatrudnienia chłopa przez miasto. Celuje w Żyda, a trafia w chłopa. W ostatecznej konsekwencji antysemityzm niszczy także nadzieje chłopa polskiego na emigracje do miasta.

Kilkakrotnie już Minister Rolnictwa i Reform Rolnych p. Poniatowski ostrzegał przed pędem chłopstwa do przeciążonych bezrobociem miast; ostatnio podobne zastrzeżenie padło ze strony Ministra Opieki Społecznej p. Kościałkowskiego. My Żydzi nie jesteśmy zatym odosobnieni w naszych zapatrywaniach, że emigracja chłopstwa do miast jest wprawdzie konieczna, ale może dopiero wtedy nastąpić, kiedy miasta będą odpowiednio rozbudowane i stworzą popyt na siły robocze ze wsi.

Podejmujemy apel p. premiera o zrozumienie konieczności emigracji chłopskiej do miast. My tę konieczność rozumiemy tak jak rozumiemy całkowitą bezsensowność walki ekonomicznej przeciw Żydom właśnie dlatego, ponieważ wyklucza ona wszelkie nadzieje chłopstwa na wychodźtwo do miast.

I jeszcze jedno. Pan premier słusznie podkreślił, że niedopuszczalne jest nawoływanie do zgniecenia lub utrudniania życia mniejszości, a równocześnie stwierdził, że walka ekonomiczna z Żydami „nie jest naruszeniem ich praw, ani też nie jest atakowaniem ich jako obywateli państwa". Nie trzeba już mieć specjalnych fachowych umiejętności na to, by zrozumieć, że jeżeli się przeciwko komuś walczy to tym samym utrudnia mu się życie. Tam gdzie jest walka, tam zawsze jest czyjaś strata, a każda strata jest krzywdą.

P. T. Abonenci „Przeglądu Kupieckiego" oraz Członkowie Krak. Stowarzyszenia Kupców mogą otrzymać zniżki na nowy sezon do kina „Wanda" w Adm. „Przegl. Kupieckiego".

DOROCZNE WALNE ZGROMADZENIE

Członków Krakowskiego Stowarzyszenia Kupców

odbędzie się w niedzielę, dnia 30 stycznia 1938 roku o godzinie 10·30 przedpołudniem, a w razie braku kompletu o godzinie 11 przedpołudniem bez względu na ilość obecnych, w salach Krakowskiego Stowarzyszenia Kupców, ul. Grodzka 40.

PORZĄDEK DZIENNY:

1) Odczytanie protokołu z ostatniego Walnego Zgromadzenia;
2) Sprawozdanie z czynności za rok ubiegły:
   a) Prezydium i Wydziału K. S. K.;
   b) Skarbnika;
   c) Administracji „Przeglądu Kupieckiego";
   d) Sądu Arbitrów;
   e) Funduszu Zapomogowego i Funduszu Doraźnej Pomocy im. błp. Samuela Schechtera;
   f) Komisji Kontrolującej i jej wniosek o udzielenie absolutorium ustępującemu Wydziałowi;
3) Uchwalenie budżetu na rok 1938;
4) Zmiana statutu Krak. Stow. Kupców;
5) Dyskusja;
6) Wybór 20 członków Sądu Polubownego dla sporów, wynikłych ze stosunku Stowarzyszenia;
7) Wybór Komisji Rewizyjnej;
8) Wnioski i interpelacje;
9) Wybór 13 członków Wydziału.

UWAGA!

1) Wnioski, które mają być przedmiotem obrad Walnego Zgromadzenia powinny być złożone w Sekretariacie Stowarzyszenia na piśmie, najdalej do dnia 26. stycznia 1938. Wnioski zgłoszone w terminie późniejszym traktowane będą jako rezolucje lub wnioski inicjatywy.

2) Czynne i bierne prawo głosowania oraz prawo zabierania głosu na Walnym Zgromadzeniu ma — w myśl § 5. statutu Stowarzyszenia — każdy członek nie zalegający z wkładką za czas dłuższy, niż 6 miesięcy. Nie mają praw głosowania członkowie przyjęci w ciągu 3 miesięcy przed terminem Walnego Zgromadzenia.

Wydział Krakowskiego Stowarzyszenia Kupców.

Postępowanie i wymiar składek ubezpieczeniowych

W Dzienniku Ustaw R. P. z dn. 9. XII. 1937 r. Nr. 83, poz. 604 ukazało się rozporządzenie z dnia 29. X. 1937 r. „o postępowaniu przy wymiarze i poborze należności na rzecz Funduszu Pracy".

Rozporządzenie to ujmuje łącznie sprawy, związane z różnymi rodzajami opłat i wkładek pobieranych przez Fundusz Pracy, uregulowane dotychczas w poszczególnych odrębnych przepisach, jest więc uporządkowaniem i usystematyzowaniem przepisów obowiązujących i wprowadza do ustalonej dotychczas praktyki niewiele zmian. Najpoważniejsze z nich dotyczą zmiany sposobu obliczania opłat na fundusz pracy oraz sposobu wpłaty od tantiem (zob. niżej p. 4 i 9).

Przypominamy, iż biura Funduszu Pracy pobierają: 1-0 wkładki z tytułu zabezpieczenia na wypadek bezrobocia na podstawie ustawy z dnia 18. VII. 1924 r. zmienionej późniejszymi ustawami i 2-0 opłaty na fundusz pracy, przewidziane ustawą z dnia 16. III. 1933 r. o Funduszu Pracy wraz z późniejszymi zmianami. — Opłaty te można z kolei podzielić na oparte na uposażeniach (art. 15 — 18 ustawy) i oparte na innych podstawach wymiaru. W okólniku niniejszym omawiamy

tylko pierwszy rodzaj tych opłat t. j. opłaty od uposażeń pomijając pozostałe rodzaje opłat, jako nie posiadające charakteru opłaty socjalnej.

1. REJESTROWANIE ZAKŁADÓW PRACY.

Przedsiębiorstwa, zatrudniające conajmniej 5 pracowników i obowiązane do zabezpieczenia swych pracowników na wypadek bezrobocia, powinny w ciągu 14 dni od daty powstania, zarejestrować się we właściwym wojewódzkim biurze Funduszu Pracy.

Przy zarejestrowaniu należy zgłosić:
1) nazwę firmy,
2) adres zakładu pracy,
3) nazwisko posiadacza i odpowiedzialnego kierownika zakładu,
4) rodzaj produkcji (przedmiot działalności),
5) ogólną liczbę zatrudnionych pracowników i osobno — liczbę zatrudnionych robotników.

W razie powstania okoliczności, powodujących ustanie obowiązku zabezpieczenia (w szczególności: unieruchomienia zakładu pracy, spadku ogólnej liczby zatrudnionych poniżej 5), zakład pracy powinien powiadomić o tym biuro Funduszu Pracy w ciągu 14 dni.

Wymieniony wyżej obowiązek rejestracji ciąży na nowo powstających przedsiębiorstwach i pokrywa się zasadniczo z dotychczas obowiązującymi przepisami.

2. NADSYŁANIE ODPISÓW (WYCIĄGÓW) Z LISTY PŁAC.

Przedsiębiorstwa, objęte obowiązkiem zabezpieczenia na wypadek bezrobocia, obowiązane są nadsyłać co miesiąc do właściwego wojewódzkiego biura Funduszu Pracy lub jego ekspozytury wyciągi z ksiąg płacy lub odpisy imiennych wykazów wypłat (list płacy).

Odpisy te lub wyciągi powinny być nadsyłane do dnia 10 każdego miesiąca za miesiąc poprzedni i powinny zawierać:
1) wskazanie okresów płatniczych,
2) całkowitą kwotę zarobku, wypłaconego robotnikowi w poszczególnym okresie płatniczym,
3) ilość dni pracy, za które zarobek ten wypłacono,
4) kwotę składki, przypadającą od poszczególnego robotnika,
5) ogólną sumę wkładek za poszczególny okres płatniczy, oraz
6) datę rozpoczęcia pracy lub zakończenia (w razie przyjęcia do pracy nowego pracownika lub zwolnienia z pracy).
7) wskazanie, którzy robotnicy są sezonowymi (w razie zatrudnienia robotników sezonowych i niesezonowych),
8) ogólną liczbę zatrudnionych pracowników (w przypadku gdy zakład pracy zabezpiecza na wypadek bezrobocia mniej niż 5 robotników).

W myśl postanowień § 7 rozporządzenia w odpisach (wyciągach) z ksiąg płacy mogą być również zamieszczone dane, dotyczące opłat na fundusz pracy tj. wskazania kto wnosi opłaty, z jakiego tytułu i za jaki okres oraz wykazana kwota opłat. Jeżeli dane powyższe nie zostaną w odpisach (wyciągach) z ksiąg płacy zamieszczone, pracodawca powinien dane te zamieścić w specjalnej deklaracji według wzoru ustalonego w rozporządzeniu.

Nadmieniamy, iż według obowiązujących dotychczas przepisów pracodawcy również byli obowiązani nadsyłać miesięczne wyciągi lub odpisy list płacy, zawierające wyżej wymienione dane. Nowe rozporządzenie wprowadza to uproszczenie, iż pozwala na wykazanie całej wkładki, przypadającej od poszczególnego robotnika, nie nakłada natomiast obowiązku wykazywania kwot potrąconych.

3. ZWOLNIENIE OD NADSYŁANIA WYCIĄGÓW LUB ODPISÓW.

W myśl § 2 ust. 3 rozporządzenia, Dyrektor Funduszu Pracy może zwolnić większe zakłady pracy od nadsyłania wyciągów lub odpisów z listy płac, jednakże pod warunkiem nadsyłania co miesiąc do 10 następnego miesiąca deklaracji należności według wzoru ustalonego rozporządzeniem. W myśl zarządzenia Dyrektora Funduszu Pracy do dokonywania zwolnień od nadsyłania wykazów zostali upoważnieni dyrektorzy wojewódzkich biur Funduszu Pracy.

Jak już zaznaczyliśmy wyżej, uproszczenia takie były już dotychczas stosowane w praktyce i szereg zakładów pracy został upoważniony na podstawie odpowiednich decyzyj Dyrekcji Funduszu Bezrobocia do składania deklaracyj zamiast przesyłania wykazów miesięcznych. Sądzimy, iż decyzje te pozostają w mocy, a zatym te zakłady pracy, które już uzyskały zwolnienie od przesyłania miesięcznych wyciągów lub odpisów z listy płac — będą korzystały nadal z tych uprawnień i nie są obowiązane do wszczynania na nowo starań o te zwolnienia.

Te zakłady pracy, które zamiast odpisów list płacy lub wyciągów z list płac, przewidzianych w zakresie zabezpieczenia na wypadek bezrobocia (zob. wyżej punkt 2), są lub będą upoważnione do składania deklaracyj według tego wzoru, — mogą również w tej samej deklaracji zamieścić dane, dotyczące opłat na fundusz pracy.

4. OBLICZANIE WKŁADEK I OPŁAT NA FUNDUSZ PRACY.

Przy obliczaniu wkładek na zabezpieczenie na wypadek bezrobocia należy całkowity zarobek (bez potrąceń), wypłacony robotnikowi za dany okres płatniczy, zaokrąglić w groszach do 50 (jeżeli kwota groszy jest mniejsza od 50) lub do 1 złotego (jeżeli kwota groszy jest większa od 50).

Przepis powyższy jest zgodny z dotychczas obowiązującym stanem rzeczy.

W myśl postanowień § 6 ust. 2. omawianego rozporządzenia przy obliczaniu opłat na fundusz pracy należy również kwotę wynagrodzenia zaokrąglić do 50 gr. (jeśli kwota groszy jest mniejsza od 50) lub do 1 złotego (jeżeli kwota groszy przekracza 50 groszy).

Jest to więc zasada analogiczna do ustalonej przy opłatach z tytułu zabezpieczenia na wypadek bezrobocia i odmienna od dotychczas, obowiązujących przy pobieraniu opłat na fundusz pracy (w myśl dotychczasowych przepisów kwoty mniejsze od 1 zł. nie były brane pod uwagę).

W tym punkcie nowe rozporządzenie zawiera zatym w stosunku do opłat na fundusz pracy zasadniczą zmianę. Zmiana ta ma na celu ujednostajnienie sposobu obliczania wkładek z tytułu zabezpieczenia na wypadek bezrobocia i opłat na fundusz pracy przez wprowadzenie do obliczania opłat na fundusz pracy tych samych metod jakie były stosowane dotychczas przy obliczaniu wkładek zabezpieczeniowych.

Wartość świadczeń w naturze w myśl § 6 ust. 3. rozporządzenia ustala się przy opłatach na fundusz pracy według norm, stosowanych przy pobieraniu składek ubezpieczeniowych.

5. UISZCZANIE WKŁADEK I OPŁAT NA FUNDUSZ PRACY.

Wkładki za zabezpieczenie na wypadek bezrobocia i opłaty na fundusz pracy powinny być wpłacane do wojewódzkiego biura Funduszu Pracy lub na jego konto czekowe w P. K. O. co miesiąc z dołu najpóźniej do dnia 20 następnego miesiąca, zaś jeśli idzie o zakłady górnicze i hutnicze — do dnia 25 następnego miesiąca.

Jest to procedura zgodna z dotychczas obowiązującymi przepisami.

6. KONTROLA WKŁADEK I OPŁAT.

Kontrolę nad wymiarem i poborem wkładek z tytułu zabezpieczenia na wypadek bezrobocia i opłat na fundusz pracy sprawuje wojewódzkie biuro Funduszu Pracy bądź jego ekspozytura.

W razie nienadesłania w terminie zawiadomienia, dotyczącego ustania obowiązku zabezpieczenia (zob. wyżej p. 1 ust. 3) lub danych, dotyczących podstawy wymiaru wkładek i opłat (zob. wyżej p. 2 i 3) wojewódzkie biuro Funduszu Pracy (ekspozytura) dokonywa wymiaru z urzędu na podstawie wymiaru z poprzedniego okresu lub innych danych.

Również jeżeli opłaty na fundusz pracy zostały wpłacone niezgodnie z postanowieniami art. 15 lub 18 ustawy, albo też nie zostały wpłacone w terminie, biuro Funduszu Pracy dokonywa wymiaru i poboru z urzędu przy odpowiednim zastosowaniu przepisów,

dotyczących wkładek z tytułu zabezpieczenia na wypadek bezrobocia. Przepisy te mają również zastosowanie przy wymiarze i poborze odsetek zwłoki oraz odsetek ulgowych, należnych z tytułu opóźnionych opłat na fundusz pracy.

W myśl § 22 ust. 3 rozporządzenia „do wymiaru i poboru opłat, odsetek i odsetek ulgowych oraz od odwołań od wymiaru tych opłat, pod względem trybu postępowania i właściwości władzy stosuje się odpowiednio przepisy, dotyczące wkładek za zabezpieczenie na wypadek bezrobocia".

7. ODRACZANIE, ROZKŁADANIE NA RATY I UMARZANIE ZALEGŁYCH OPŁAT NA FUNDUSZ PRACY.

Odraczanie oraz rozkładanie na raty zapłaty zaległych opłat na fundusz pracy, należy w myśl § 28. rozporządzenia do właściwości wojewódzkich biur Funduszu Pracy i ich ekspozytur.

Umarzanie zaległych opłat z powodu nieściągalności przysługuje Dyrektorowi Funduszu Pracy, który może przekazać swe uprawnienia w tym względzie w całości lub w części wojewódzkim biurom Funduszu Pracy (ich ekspozyturom).

Rozporządzenie nie przewiduje, jakie przepisy mają zastosowanie przy odraczaniu i rozkładaniu na raty zaległych opłat na fundusz pracy. Ponieważ przy wymiarze i poborze opłat w myśl § 22 stosuje się odpowiednio przepisy, dotyczące składek z tytułu zabezpieczenia na wypadek bezrobocia, sądzić należy, że będą miały również i w tym przypadku zastosowanie przepisy dotyczące odraczania i rozkładania na raty składek z tytułu zabezpieczenia na wypadek bezrobocia.

8. INSTYTUCJE POWOŁANE ZASTĘPCZO DO POBORU OPŁAT NA FUNDUSZ PRACY.

Stosownie do postanowień § 22 ust. 3 rozporządzenia, Minister Opieki Społecznej może w drodze zarządzenia powierzyć określonym instytucjom prawnopublicznym wymiar i pobór opłat na fundusz pracy w stosunku do niektórych kategoryj płatników lub na niektórych obszarach Państwa.

Przypominamy, iż w myśl dotychczasowych zarządzeń do wymiaru i poboru opłat na fundusz pracy zostały upoważnione ubezpieczalnie społeczne w stosunku do tych zakładów pracy, które nie podlegały przepisom ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia i nie znajdowały się w ewidencji Funduszu Bezrobocia w dniu 2 stycznia 1935 r. Obecny stan rzeczy nie ulega zmianie.

9. UCHYLENIE PRZEPISÓW DOTYCHCZASOWYCH

a) W zakresie zabezpieczenia na wypadek bezrobocia

Dotychczas obowiązujące rozporządzenie z dnia 2 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 557) o sposobie ściągania wkładek na rzecz Funduszu Bezrobocia traci moc z dniem 1 stycznia 1938 r.

Postanowienia tego rozporządzenia zostają zastąpione przez omówione wyżej przepisy nowego rozporządzenia.

W nowych przepisach zostały pominięte postanowienia § 2 i 3 rozporządzenia z 1932 r. dotyczące obowiązku pracodawcy zawiadamiania o nowo przyjętych pracownikach i o rozwiązaniu umowy o pracę. Ponieważ rozporządzenie z 1932 r. zostaje uchylone w całości — przepisy te przestają obowiązywać.

Przypominamy, iż w drodze decyzji Ministra Opieki Społecznej, dopuszczającej uproszczenie formalności związanych z zabezpieczeniem na wypadek bezrobocia, przepisy § 2 i 3 rozporządzenia z dnia 2 lipca 1932 r., dotyczące zawiadamiania o nowo przyjętych pracownikach i zwalnianiu z pracy, faktycznie w praktyce w wielkim przemyśle nie były stosowane.

Obowiązek zawiadamiania o nowo przyjętych pracownikach wynika jednakże z innego tytułu, a mianowicie z postanowień art. 30 ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia, w myśl którego zakłady pracy obowiązane są zawiadamiać Państwowe Urzędy Pośrednictwa pracy o każdym wolnym lub nowo obsadzonym miejscu.

Zamiast zaś zawiadomień o rozwiązaniu stosunku najmu z robotnikami zakłady pracy przesyłają do wojewódzkiego biura Funduszu Pracy mechaniczne odpisy świadectw, wydawanych zwolnionym robotnikom dla przedstawienia ich w biurze Funduszu Pracy.

Nowe rozporządzenie nie zawiera również przepisu, dotyczącego obowiązku przechowywania list płacy robotników. (Według § 7 rozporządzenia z 1932 r. listy płacy powinny być przechowywane w ciągu roku). Obowiązek przechowywania list płacy wynika jednak

z innych przepisów (art. 24 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o umowie o pracę robotników), w myśl których listy płacy powinny być przechowywane przez okres 5-letni.

Pominięcia w omawianym rozporządzeniu wyżej wskazanych obowiązków wynika jedynie z uporządkowania stanu prawnego. Zamiast więc ewent. dwukrotnego zawiadomienia o zwolnieniu z pracy (co było zrozumiałe w czasie gdy Fundusz Bezrobocia i Państwowe Urzędy Pośrednictwa Pracy stanowiły odrębne instytucje) będzie obecnie tylko jednokrotne zawiadomienie. Również rozporządzenie nie powtórzyło wynikającego z innych, ogólnych przepisów obowiązku przechowywania list płacy.

b) W zakresie opłat na fundusz pracy.

Zgodnie z § 29 ust. 2 rozporządzenia tracą moc dotychczasowe przepisy, regulujące pobór opłat na rzecz Funduszu Pracy, a mianowicie:

1-o rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 176),
2-o rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 3 czerwca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 41, poz. 326) i
3-o rozporządzenie z dnia 22 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 978).

Uchylone przepisy zostały zastąpione przez nowe postanowienia omówione wyżej. Istotne zmiany wprowadzone przez nowe przepisy zaznaczyliśmy przy omawianiu poszczególnych postanowień rozporządzenia.

10. TERMIN WEJŚCIA W ŻYCIE ROZPORZĄDZENIA

W myśl § 29 ust. 1 — omawiane rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1938 r. Jednocześnie tracą moc poprzednie rozporządzenia (zob. wyżej punkt 10).

Nowe rozporządzenie będzie więc miało zastosowanie do poboru wkładek z tytułu zabezpieczenia na wypadek bezrobocia i opłat na fundusz pracy od wynagrodzeń, przypadających za czas po 1 stycznia 1938.

Wkładki i opłaty od wynagrodzeń, przypadających za grudzień 1937 r., wpłacane zatym będą jeszcze według dawnych przepisów.

Kronika.

KOMUNIKATY IZBY PRZEMYSŁOWO - HADLOWEJ W KRAKOWIE.

Agentura handlowa w Holandii chce nawiązać kontakt z Polską i otrzymać przedstawicielstwo firm polskich na Holandię w następujących działach:

Artykuły luksusowe, galanteryjne, tualetowe i tekstylne.

Pisemne zgłoszenia: do Przeglądu Kupieckiego pod L: 000218/38/kat.

* * *

Poselstwo szwajcarskie zwróciło się do Izby Przemysłowo - Handlowej w Krakowie w imieniu poważnych firm szwajcarskich, z prośbą o odpowiedzialnych i obeznanych z danym działem przedstawicieli handlowych.

Przedstawiciele poszukiwani są na następujące artykuły:

a) Dźwignie i żórawie ręczne i z elektrycznym popędem do urządzeń transportowych;
b) Monometry, termometry i armatury;
c) Patentowane frezownice (gryziarki) gwintowe;
d) Elektromedyczne aparaty. Brane są pod uwagę firmy, mające w swym personelu technika lub inżyniera ze specjalnością działu elektromedycznego.

Zgłoszenia pisemne do administracji Przeglądu **Kupieckiego pod L. 502/501/575/713/38/kat.**

* * *

Izba przemysłowo - handlowa w Krakowie zawiadamia, iż w pierwszych dniach lutego odbędzie się konferencja kolejowa w sprawie zmian w obowiązującym obecnie rozkładzie jazdy pociągów towarowych.

W związku z powyższym należałoby zawiadomić Izbę Przem. Handl. w Krakowie.

1) czy obecnie obowiązujący rozkład jazdy pociągów towarowych odpowiada potrzebom przemysłu i handlu tamt. okręgu,

2) jakie ewent. zmiany należałoby w nim poczynić, celem usprawnienia komunikacji towarowej.

Dane powyższe należałoby uzupełnić ewent. innymi postulatami z dziedziny komunikacji towarowej — (wagony, terminy dostawy itp.).

Komunikaty.

Poważna firma rumuńska chce nawiązać stosunki handlowe z firmami w Polsce, któreby się interesowały następującymi produktami:

a) ziemia okrzemkowa;
b) piaskowiec krzemienny;
c) glinka porcelanowa (kaolin);
d) farby ziemne (cynober, farba czerw. - żółta, okr.. etc.);
e) rudy niklu i kobaldu;
f) ruda manganu;
g) ruda czerwona (hematyt);
h) azbest;
i) piryt;
j) alabaster (twardy);
k) krzemionka;
l) kolorowe marmury i opale.

KOMUNIKAT.

Izba Przemysłowo - Handlowa w Krakowie, podaje do wiadomości sfer zainteresowanych, iż na terenie powiatu Kolbuszowskiego, w gromadzie Przyłęk-Podlesie, leży znaczny obszar ziemi o powierzchni około 250 ha, który z uwagi na bardzo ubogą z natury glebę piaszczystą nie nadaje się do uprawy i mógłby być odsprzedany przez zamieszkującą ubogą ludność po najniższych cenach na cele przemysłu.

Ziemia ta położona ma być między lasami w odległości 5 klm. od stacji kolejowej a 1 km. od szosy Kolbuszowa — Mielec.

W odległości kilku km. od wspomnianego miejsca powstają już obecnie większe zakłady przemysłowe.

Okolice zamieszkuje ludność bezrolna lub małorolna, co stwarza możliwość uzyskania tańszego robotnika.

Na miejscu w Przyłęku znajdować się ma prócz drzewa budowlanego, także pierwszorzędny materiał na wyrób cegły.

Wszelkich innych bliższych informacji udzieli Wydział Powiatowy w Kolbuszowej.

WALNE ZGROMADZENIE ODDZIAŁU KRAK. ZWIĄZKU ZAW. AGENTÓW I WOJAŻERÓW RZPLTEJ odbyło się dnia 16. stycznia br. przy licznym udziale członków. — Przewodniczący w zagajeniu poświęcił wspomnienie pierwszemu prezesowi błp. A. Schnitzerowi, którego pamięć uczczono przez powstanie. P. Weinfeld wygłosił referat o obecnym położeniu agenta i wojażera, zaś p. Runstein w sprawie ulg kolejowych. — P. Szyff referował sprawy finansowe, poczym imieniem komisji rewizyjnej złożył sprawozdanie p. Drachler, na którego wniosek udzielono ust. Zarządowi absolutorium. W żywej dyskusji brali udział pp. B. Weinreb, W. Feiweles. A. Drachler, I. Wurzel, K. Weinfeld; B. Spielman, H. Runstein. Thaler i in.

Do nowego Zarządu wybrano pp. M. Wachtera, K. Weinfelda, E. Hirscha, D. Thalera, H. Hochbergera; H. Lindenbauma, J. Wurzla, S. Horowicza, Taugera i H. Wohlfeilera. Na zastępców wybrano E. Herzega, J. Agatsteina i L. Groblera. Do Komisji rewizyjnej weszli: H. Runstein, H. Szyff i A. Drachler, zaś do Sądu związkowego: Leon Kempler, Salomon Lanensdorf. W. Sommer, J. Feiweles i J. Bauman.

DYREKCJA ŻYDOWSKIEJ ŚREDNIEJ SZKOŁY HANDLOWEJ W KRAKOWIE, składa tą drogą serdeczne podziękowanie za łaskawe przyjęcie młodzieży Zakładu na praktykę w okresie ferii zimowych 1937/38 i troskliwą nad nią opiekę JWPP. Właścicielom i Dyrektorom następujących Firm:

R. Aleksandrowicz - Synowie, Kraków, Basztowa 1. „Altesse - Wisła", Kraków, ul. Długa; I. Amster; Kraków, Warszawska 47, „Artigraph", Kraków, Prądnicka 65; Bank Kupiecki, Wieliczka; Bank Ludowy, Proszowice, Bracia Bossak, Kraków, Wawrzyńca; J. L. i M. S. Bucheister, Kraków, Stradomska 25; Inż. A. Buchner, Kraków, Dolnych Młynów 9; „Del - Ka", — Kraków, Szewska 17, Jakub Diener. Kraków, Szewska 20; Dresner Juda, Kraków, Stradom 10; „EGA", Kraków, Szewska 24; Eichenbaum Jakub, Kraków, Dietlowska 1; Engelstein Abraham, Kraków, Krakowska 6; Fabryka Wyrobów Szamotowych i Fajansowych S. A. Skawina; „Farba" S. z o. o. Kraków, Miodowa 11; Finder i Krieger, Kraków, Rynek podg. 13; Frist Henryk i Ska. Kraków, Floriańska 37; „Galicja", Kraków, ul. Pijarska 3; Gross Jakub, Rynek Gł. 8; S. B. Grünwald, Kraków, Sarego 5; Heffner i Berger, Kraków, Gertrudy; Towarzystwo Handlowo-Węglowe Holzer i Ska, Kraków, Krzyża 5; Leopold Holzer, Biuro buchalteryjno - rewizyjne, Bochnia; Michał Kahan i Ska, Kraków, Stradomska 10; König Emil. Kraków, Dietla 49; „Krischer", Kraków, Floriańska; Langer i Nadel, Kraków, ul. Sarego 24; H. Leidner, Kraków, Stradom 6; Lemberger Jakub, Kraków, Starowiślna; D. May, Kraków, Grodzka 63; „Marymont". Miechów; P. Meruk i Ska. Kraków, Grodzka 51; I. Meth, Kraków, Tomasza 2; I. B. Miodownik i Sztajfeld, — Działoszyce; Monderer i Ehrlich, Kraków. ul. Grodzka; Juliusz Nacht, Kraków, Stradom 5; Wolf Nattel, Kraków, Józefa 14; — „Orzeł - Delka", Kraków, Librowszczyzna; Bracia Panzer, Kraków, Dietlowska 36; J. Pischinger i Ska, Kraków, Kącik 22; „Protos", Kraków, Floriańska 55; Bernard Ratz, Kraków, Czarnowiejska 72; N. Richter — Słomniki; „Sanita", Kraków, Szewska 17; Silberstein Helena, Dobczyce; Samuel Spira, Kraków, Grodzka 4; Polsko - Szwajcarska Fabryka Czekolady „SUCHARD" S. A. Kraków; „Superior", Kraków, Romanowicza 17a; Spółdzielczy Bank Kredytowy, Kraków, Stradom 15; Spółdzielczy Bank Gwarancyjny, Kraków, Dietla 37; Spółdzielcza Kasa Zaliczkowa, Kraków, Dietla 51; — Spółdzielnia Kredytowa Kupców i Przemysłowców S. z o. o., Kielce; B. Steigbügel, Kraków, Szewska 5; Stoeger i Ska, Kraków, Sarego; A. Scheller, Kraków. Szpitalna 4; L. Schickmann, Kraków, Grodzka 62; Wolf Schreiber, fabryka skór, Dobczyce; Tenzer, Kraków, Krasickiego 14; Tobias i Feiner, Kraków, Dietlowska 101; „Transport" S. z o. o., Kraków, ul. Floriańska; Waganowicz, Słomniki; Weitz Michał. Kraków. Floriańska 23; „Wesko - Mill", Kraków, Glinіana 24; — Wietschner I., Kraków. Stradom 23; „Zenit", Kraków, ul. Dunajewskiego 6; „Ziarno" Kraków, Zabłocie 25.

UŁATWIENIE POŚREDNIKOM HANDLOWYM ZATRUDNIANIA ABSOLWENTÓW SZKÓŁ HANDLOWYCH.

Samorząd przemysłowo - handlowy zwrócił się ostatnio do resortowych Ministerstw z następującym wnioskiem:

Na podstawie § 70 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 11. 12. 1936 roku, o wykonaniu ustawy o państwowym podatku przemysłowym — przedsiębiorstwa, wykupujące świadectwa III i IV kategorii handlowej, mogą zatrudniać bez obowiązku wykupna wyższej kategorii świadectwa przemysłowego absolwentów szkół handlowych wszelkich typów i stopni, którzy dwa lata od ukończenia szkoły są traktowani jako praktykanci bez względu na rodzaj i wysokość pobieranego wynagrodzenia oraz rodzaj pełnionych funkcji.

Obserwacja dodatnich wyników powyższego rozporządzenia wykazała, iż byłoby rzeczą wskazaną, by przyznać te same uprawnienia pośrednikom handlowym, wykupującym świadectwa przem. kat. II b dla zajęć przemysłowych, co umożliwiłoby im przysposobienie do zawodu pośrednika absolwentów szkół handlowych.

Przy obecnie obowiązujących przepisach podatkowych zajęcia pośredników handlowych, zatrudniających siłę pomocniczą, zaliczają władze skarbowe do biur pośrednictwa handlowego, które mają obowiązek wykupienia świadectwa przemysłowego kategorii II. handlowej.

Biorąc jednak pod uwagę różnicę ceny świadectwa przem. kat. II-b. na osobiste zajęcia przemysłowe i ceny świadectwa kategorii II handlowej — zaznaczyć należy, iż jest ona tak znaczna, że skłania pośredników, mających na ogół nie duże zarobki — do zrezygnowania z zatrudnienia siły pomocniczej.

Z powyższego wynika, że osoby, wykupujące świadectwa kat. II-b na osobiste zajęcia przemysłowe, są traktowane gorzej pod względem zatrudnienia absolwentów szkół handlowych, niż osoby wykupujące świadectwa kategorii III handlowej — mimo, iż cena tych ostatnich jest prawie dwukrotnie niższa.

W związku z powyższym Związek Izb Przemysłowo - Handlowych R. P. podniósł potrzebę rozpatrzenia niniejszej sprawy i wydania zarządzenia upoważniającego pośredników handlowych, wykupujących świadectwa kat. II-b dla zajęć przemysłowych, do zatrudniania absolwentów szkół handlowych analogicznie do przepisu § 70 rozporządzenia wykonawczego do wspomnianej ustawy.

OPŁATY STEMPLOWE OD DECYZJI DOPUSZCZAJĄCYCH CUDZOZIEMCA DO UZYSKANIA UPRAWNIENIA PRZEMYSŁOWEGO.

Ministerstwo Przemysłu i Handlu wyjaśniło okólnikiem Nr. 61 z dnia 6. grudnia 1937 r. Nr. P. A. III 2/66 do Urzędów Wojewódzkich, że za koncesję w rozumieniu art. 156 p. 3 ustawy o opłatach stemplowych należy uważać zezwolenie na prowadzenie przedsiębiorstwa zarobkowego, którego udzielenie zależy od uznania właściwego Urzędu państwowego bez względu na to jak to zezwolenie jest nazwane w odnośnych przepisach prawnych.

Wykładnia art. 156 pkt. 5 ustawy o opłatach stemplowych w związku z art. 4. prawa przemysłowego, ogłoszona w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu Nr. 36 z 1927 r. poz. 38/Nr. 112 pkt. 1 „b" nadal obowiązuje.

Decyzje dopuszczające cudzoziemców do uzyskania uprawnień przemysłowych są koncesjami w rozumieniu art. 156 pkt. 5 u. o. s. i podlegają opłacie stemplowej w wysokości zł. 40.—.

Wydawca: Krakowskie Stowarzyszenie Kupców. Redaktor odpow. N. Józef Haller
Drukarnia Józefa Fischera Kraków, Grodzka 62. — Telefon 104-12.